ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΠΥΡΟΣ Ι. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ

ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Ἀριθμὸς Φύλλου 10
ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ 10
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 6--79
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1,50

ΤΑ ΠΙΟΝΙΑ

Ἀνερυθρίαστα, ἀλλὰ καὶ μὲ ὕφος ἱκανωτάτου «κοινοβουλευτικοῦ» κατὰ τὴν «Μεσημβρινὴ» ὁ «ὑπουργὸς» κ. Δενδρινὸς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 26ης Νοεμβρίου μετὰ ξὺ τῶν ὕβρεων τὰς ὁποίας ἐξετόξευσεν ἐναντίον τῆς Ε.Κ. εἶπε καὶ τὸ περίφημον «ἔχετε καταντήσει πιόνια τῆς οἰκογενείας Παπανδρέου».

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι τοῦ διέφυγε χονδροειδῶς ποίου πιόνι ἔχει καταντήσει ὁ ἴδιος, ὅπως ἄλλωστε τοῦ παρετήρησεν ὀρθῶς ἄλλος βουλευτής, θὰ τοῦ λέγαμε ὅτι ἄδικα μεταποπίζει τὸ πρόβλημα. Βεβαίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναίδεια δὲν γίνεται λόγος, διότι ἡ προδοσία εἶναι συνυφασμένη πάντοτε μαζί της. Οὐδεὶς θὰ ἀνέμενε ἐντροπὴ ἀπὸ τοὺς ἀποσπάτας.

Ἀλλὰ τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν τόσο ταπεινὴ γνώμη διὰ τὴν νοημοσύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ μᾶλλον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιμένουν εἰς τὸ νὰ μεταθέτουν κουτοπόνηρα τὸ θέμα. Μῆνες τώρα δοκιμάζουν τὴν καθολικὴν ἀντίδρασιν τοῦ λαοῦ, τὴν ἀποδοκιμασία ἐκ μέρους του τῆς ἐνεργείας των καὶ τῶν πατρώνων τους. Λόγῳ ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς ἀντιδράσεως δὲν τολμοῦν νὰ προσφύγουν καὶ εἰς ἐκλογάς. Διότι πράγματι γνωρίζει ἄρισπα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι αὐτῶν φαίνεται νὰ διαφεύγη. Γνωρίζει ὁ λαὸς ὅτι ὅποιος ἀκολουθεῖ τὸν Παπανδρέου, μάχεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς Δημοκρατίας, αὐτῆς τῆς Δημοκρατίας ποὺ ἐπληγώθη, αὐτῆς ποὺ κινδυνεύει πάνοποτε ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις.

Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου ἀντιπροσωπεύεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ Δημοκρατία, διότι διὰ τῆς συνταγματικῆς ἐπιδιώξεώς του ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν κλονίσθηκε ἡ ἀπρόσωπος Δημοκρατία.

Ἔπεσι ἐξηγεῖται ἡ ἐξέγερσις κάθε τιμίας συνειδήσεως ἀπὸ δεξιᾶς μέχρις ἀριστερᾶς. Ἔπεσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ ὁλονὲν καὶ περισσότερον συσπείρωσις τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ γύρω ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῆς Ε.Κ. Ἡ αὔξησις τοῦ γοήτρου τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, ἀνεξαρτήτως τῆς προσωπικότητας τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς συμβολῆς του εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν Δημοκρατίαν, εἶναι ἐν πολλοῖς καὶ ἔργον τῶν δυνάμεων ποὺ ἐπροκάλεσαν τὴν κρίσιν. Ἑπομένως οἱ ἀποστάται ἂς αἰτιῶνται ἑαυτούς. Εἶναι ἀστήρικτος καὶ ἀπαράδεκτος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι συνδέεται προσωπολατρικῶς μὲ τὸν Παπανδρέου ὁ ἀγὼν τῆς ΕΚ. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς εἶναι ἀγὼν ἰδεῶν καὶ ἰδανικῶν, τῶν ἰδανικῶν τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ ἀγὼν ἐθνικός, ἀγὼν διὰ τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἔχει τέτοιο περιεχόμενον, ἀκολουθεῖται σήμερα καὶ ἀπὸ πολλοὺς πρὼην ὀπαδοὺς τῆς δεξιᾶς, ἀρκετὰ ὅμως καλοπροαιρέτους, ὥσπε νὰ διακρίνουν τὶ τεκταίνεται πίσω ἀπὸ τὴν ράχη τοῦ λαοῦ καὶ μὲ ἀρκετὸ φιλότιμο ἀνθρώπους, ὥσπε νὰ ἀηδιάζουν ἀπὸ τὰ αὐλικὰ μαγειρεύματα καὶ πραξικοπήματα. Τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει προσωπολατρικὸ στοιχεῖο στὸ δημοκρατικὸ κίνημα τῆς Ε.Κ. ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ὀξύτερη κριτικὴ ποὺ ἔγινε εἰς τὴν ἡγεσία τοῦ κόμματος τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς διακυβερνήσεως τῆς ΕΚ δι' ὡρισμένα θέματα ὑποχωρήσεων, προήρχετο ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς «πιστότερους» σήμερα βουλευτὰς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγωνιστικώτερους ὀπαδούς. Εἰς τὰ θέματα τῶν «συγκαταβάσεων» ποὺ ἐπέβαλαν σκοτεινοὶ κύκλοι ὑπῆρχε ἡ ἀνάλογος ἀντίδρασις καὶ ἠσκεῖτο κριτική. Ἐβόα ὁ λαός, ἀλλὰ καὶ τὰ σπελέχη τῆς παραπάξεως. Βεβαίως οἱ ἀποστάτες δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ὑπερηφανευθοῦν διὰ παρομοίους ἀγῶνας καὶ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι αὐτοὶ ἔπαιζαν «ρόλους» καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα. Καὶ ὅταν ἐφαίνοντο «ἀνένδοτοι» ὑπῆρχε σκοπιμότης, ἡ σκοπιμότης διασπάσεως τῆς παραπάξεως.

Οἱ ἐκ τῶν κορυφαίων ἀποσταπῶν ἀπαιτοῦντες τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἐκδίωξιν τοῦ Γεννηματᾶ ἀπὸ τὸ ΓΕΣ ἐπὶ παραδείγματι, ἐθυσίασαν σειρὰν ἱκανωτάτων ἄλλων ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν διὰ νὰ προωθηθοῦν ἄνθρωποι τῆς δεξιᾶς. Παντοῦ μέσῳ τῶν προδοτῶν προωθοῦνται οἱ ἄνθρωποι τῆς δεξιᾶς. Ἀπὸ τὰς ἀνωτάτας θέσεις τοῦ κράτους, μέχρι καὶ τῶν κατωτέρων οἱ πάντες κυριαρχοῦνται ἀπ' τὴν δεξιάν.

Ἡ δεξιὰ ἔγινε κυβέρνησις! Ὁ λαὸς ἔταξε τὴν δεξιὰν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν δίδοντάς της μόνον 35% τῶν ψήφων του καὶ χάρις εἰς τὴν προδοσίαν τῶν ἀποσταπῶν ἡ δεξιὰ εὑρέθη εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Νὰ λοιπὸν γιατὶ εἶναι ὄργανα ἄνευ βουλήσεως καὶ κύρους οἱ ἀποστάται. Εἶναι «πιόνια» εἰς χεῖρας τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων ποὺ ἔπληξαν τὴν Δημοκρατίαν.

Ποῖαι αἱ ἀπρόσωποι σκοτειναὶ δυνάμεις καὶ ποῖα τὰ ἀνεύθυνα καὶ ὑπεύθυνα πρόσωπα ποὺ συνθέτουν τὸ «κλῖμα» εἶναι γνωστόν. Ὁ διεθνὴς ἰμπεριαλισμὸς καὶ ἡ παράγωγά του μὲ τὸ ἐσωτερικὸ μεγάλο κεφάλαιο δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνεχθοῦν παραπέρα ἐξέλιξιν τόσον εἰς θέματα κοινωνικῆς πολιτικῆς, ὅσον καὶ εἰς θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἡ δωρεὰν παιδεία, ἡ ὑποστήριξις τῶν ἀγροτῶν, ἡ ἄσκησις ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ τὰ διάφορα κοινωνικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου, εἶχαν γίνει πάντοτε ἀντικείμενο λυσσώδους πολεμικῆς ἐκ μέρους τῆς δεξιᾶς.

Περισσότερον στόχος τῶν ἐπιθέσεων τῆς δεξιᾶς ἦταν αὐτὸς οὗτος ὁ Γεώργ. Παπανδρέου. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ εἰς τὸν λόγον του τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος εἶχε ζητήσει τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, ὡς μοναδικὸν αἴτημα, ἐνῷ ὁ φιλικὸς πρὸς τὴν δεξιὰ τύπος ἔβαλε προσωπικῶς ἐναντίον του μὲ συγκεντρωμένα πυρά. Ἡ συνεχὴς καὶ ἀδιάκοπη ἐπίθεσις τῆς Δεξιᾶς ἐναντίον τοῦ Γ. Παπανδρέου συνέβαλεν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ γοήτρου του μεταξὺ τῶν δημοκρατικῶν στρωμάτων τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅταν ἐπῆλθεν ἡ πτῶσις του ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ προσεφέρθη ἀπολύτως ἡ ἀπόδειξις τῆς προσηλώσεως τοῦ ἡγέτου πρὸς τὰ δημοκρατικὰ ἰδανικὰ ὁ Παπανδρέου ἀπεθεώθη.

Ἰδοὺ διατὶ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πλάθεται «μύθος» γύρω ἀπὸ τὸν Παπανδρέου, ὁ λαὸς τὸν θεωρεῖ νόμιμον πρωθυπουργὸν τῆς χώρας καὶ τὸν θέλει εἰς τὴν ἐξουσία. Τὸν ἐψήφισε μὲ τὸ καταπληκτικὸν ποσοστὸν τοῦ 53% διὰ νὰ κυβερνήσῃ ἐπὶ τετραετίαν. Ἀλλὰ ἡ ἀντιλαϊκὴ συνωμοσία τὸν ἤθελεν ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπέφερε τὴν πτῶσιν του.

Ἰδοὺ διατὶ σήμερα τὸ σύνθημα «Παπανδρέου» ἔγινε συνώνυμο τῆς Δημοκρατίας, ὁ λαὸς καταλαβαίνει ὅτι ἐμπαίζεται. Συνεσπειρώθη ἀμέσως γύρω ἀπὸ τὸν ἡγέτην τῆς ΕΚ διὰ νὰ δώσῃ τὴν μάχην ἐναντίον τῶν ἀντιδροστικῶν δυνάμεων. Ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς 15ης Ἰουλίου εὑρέθη ψυχικῶς ἡνωμένος διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὅσους τὸν ἐπιβουλεύονται. Καὶ ἡ συσπείρωσις αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμὴν εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερον ὅπλον. Αὐτὸν ἀκριβῶς φοβοῦνται καὶ οἱ ἀποστάται καὶ σπαίρουν τὰ ζιζάνια, θέτοντες προσωπικὰ θέματα. Ἀλλωστε οὐδέποτε ὑπῆρχον εἰς τὴν ΕΚ τοιαῦτα θέματα. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἦτο ἀδιαφιλονίκητος ἀρχηγὸς καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀποστατῶν, πρὸ τῆς 15 Ἰουλίου ἐτόλμησε νὰ ἀσκήσῃ ἐναντίον του κριτικήν.

Ἀνήκει τιμὴ εἰς τὴν ΕΚ διότι ἔχει ἀρχηγὸν της ἕναν ἐξέχοντα πολιτικὸν ἄνδρα. Οἱ ὀπαδοί της πρέπει νὰ αἰσθάνωνται ὑπερήφανοι, διότι μάχονται πλησίον μιᾶς φυσιογνωμίας τοῦ ἀνωστήματος τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου.

Ἡ Ε.Κ. εἶναι κόμμα ἀρχῶν, τῶν ἀρχῶν τῆς γνησίας καὶ πραγματικῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία ἐκ τῶν πραγμάτων φέρεται ἐνσαρκωμένη στὸ πρόσωπον τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, τοῦ μόνου ἱκανοῦ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ πλοῖον τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀσφαλῆ λιμένα ἐν μέσῳ πρικυμίας.

ΚΩΝ. Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

Σημειώματα

Ὁ Στόχος

Βάλλεται μὲ λύσσα ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς τοῦ τύπου τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας ὁ κ. Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου. Δὲν περνάει ἡμέρα χωρὶς νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸν Ἀνδρέα. Δὲν ὑπαρχει ἀδίκημα ποὺ νὰ μὴν τὸν φέρουν ὡς δράστη. Δὲν ὑπάρχει ἀκαθαρσία ποὺ νὰ μὴν τὴν πετάξουν ἐπάνω του. Ἀλλ' ἡ πολεμικὴ αὐτὴ κανέναν οὔτε ταρασσει οὔτε ἐκπλήσσει. Τὴν ἀνέμενε καὶ ὁ ὑβριζόμενος καὶ ὅλοι οἱ Δημοκρατικοὶ τῆς χώρας. Διότι αὐτὸς εἶναι «ὁ κακὸς δαίμων». Αὐτὸς εἰσάγει «νέας δοξασίας» κατὰ τῶν ἀπομυζητῶν τοῦ λαοῦ μας. Αὐτὸς εἶναι ποὺ διακηρύσσει ὅτι «ἀνήκουν εἰς τὸν λαὸν οἱ καρποὶ τῆς οἰκονομικῆς προόδου». Αὐτὸς ἐστιγμάτισε τὴν δεξιὰν μὲ τοὺς ἀφορισμοὺς του «Ἡ δεξιὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἡ Δεξιὰ μιᾶς ὁποιασδήποτε συγχρόνου χώρας. Εἶναι ἡ δεξιὰ ἐκφραστὴς ὀλιγαρχίας. Εἶναι ξένον σῶμα. Δὲν εἶναι Ἑλλάς». Δι' αὐτὸ ἡ πολεμική. Καὶ δι' αὐτὸ αἱ ὕβρεις των ἀποτελοῦν τίτλον τιμῆς διὰ τὸν ὑβριζόμενον. Κατὰ τῶν κορυφῶν, λοιπόν, οἱ κεραυνοί...

Η ΦΘΟΡΑ

ΩΜΙΛΗΣΕΝ ὁ κ. Δερδεμέζης καὶ εἶπε εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα τοῦ κόμματός του: «Διαμαρτύρομαι διότι βασικὰ σπελέχη τῆς ΕΡΕ ἐγκατέλειψαν τὸ κόμμα καὶ ἔγιναν θηράματα τῶν ἀποστατῶν». Λυπούμεθα ποὺ τόσο ἀργὰ ἀντελήφθη ὁ βουλευτής μας ὅτι ἡ παράτασις τῆς σημερινῆς ἀνωμαλίας ζημιώνει καὶ τὸν ἴδιον καὶ τὴν παράταξίν του. Ζοῦσε μὲ τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι φθείρεται ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Τὸν πληροφοροῦμεν ὅτι ἠπατήθη εἰς τοὺς συλλογισμούς του. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου παραμένουν ἀμετακίνητοι καὶ ἀνένδοτοι εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Δημοκρατίας. Ἐνῶ ἡ ΕΡΕ φθείρεται ὡς τὸ ἀναμμένον κηρίον, τὸ ὁποῖον ἡ ἰδία ἤναψεν.

⁂

ΚΑΙ διὰ νὰ μὴν ἀφήσωμεν τὸν κ. Δερδεμέζην ἀδιαφώτιστον σχετικῶς μὲ τὸ φαινόμενον τῆς μὴ διαφοροποιήσεως τῆς κοινῆς γνώμης, παρὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν πέντε μηνῶν, τὸ πράττομεν πρὸς χάριν καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς πραγματικότητος. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀποτελοῦν σήμερον τὴν μεγαλυτέραν καὶ ὑγιᾶ μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ὁ ποία ἔχει συνειδητοποιήσει τὴν δύναμιν τῆς ΙΔΕΑΣ ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν κύριον γνώρισμα τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Καὶ εἶναι ἀποφασισμένος ν' ἀγωνισθῇ διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἔπαυσεν ὁ Ἑλληνικὸν λαὸς ν' ἀποτελῇ ἄμορφον καὶ ἀκατέργαστον μάζα, τὴν ὁποίαν οἱ κομματάρχαι τῆς ΕΡΕ, εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, τὴν διαμόρφωναν σὲ ἀντιδημοκρατικὰ ὁμοιώματα καὶ ἀνελεύθερα εἴδωλα.

Οἱ ΕΝΟΧΟΙ

ΟΤΑΝ οἱ ἀποστάται προσπαθοῦν ν' ἀναμίξουν εἰς τὴν ἀνέντιμον πρᾶξιν τῆς προδοσίας τοῦ κόμματος καὶ ἄλλους βουλευτάς, προβαίνουν εἰς μίαν γενναίαν καὶ ἀξίαν ἐξάρσε ὡς πρᾶξιν: Ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι ὅτι ἡ πρᾶξις ἐκείνη ὑπῆρξε καθ' ὁλοκληρίαν ἀνέντιμος, διότι μόνον ὁ ἔνοχος ἐπιζητεῖ συνενόχους καὶ συνεργάτας διὰ ν' ἀπαλύνῃ τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεως, ἐνῶ ὁ δημιουργὸς τῶν ὡραίων πράξεων ἐπιδιώκει τὴν ἀποκλειστικότητα καὶ τὴν μονοπώλησιν τῆς δημιουργίας του. Ἀλλὰ ὁ ἐγκληματίας ἕλκεται ἀπὸ τὸν ... τόπον τοῦ ἐγκλήματος...!

ΤΟ ΝΟΘΟΝ

ΚΑΤΟΠΙΝ μακρᾶς καὶ ὀδυνηρᾶς δυστοκίας, ἐγεννήθη τὸ νέον κόμμα καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα «Φιλελεύθερον Δημοκρατικὸν Κέντρον». Δὲν γνωρίζομεν ποῖο γεωμετρικὸ θεώρημα ὁρίζει ὅτι ἕνα σχῆμα ἔχει δύο ἢ περισσότερα κέντρα. Οὔτε κομμία φιλοσοφία ἢ κοινωνιολογία, ἡ ὁποία νὰ παραδέχεται ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι μία ὡς ἔννοια καὶ ἰδέα, ἀλλὰ τόσες ὅσες ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς φιλοδοξίας τῶν πιὸ ἀπίθανων καὶ ἀνικάνων πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἕνα ἔχομε νὰ εἰποῦμε εἰς τοὺς νεοφώτιστους δημοκράτας: Τὸ κόμμα σας κ. ἀποστάται εἶναι νόθον διότι νόθοι εἶναι καὶ οἱ γεννήτορές του. Αὐταπαιτᾶσθε, ἂν πιστεύετε ὅτι θὰ παρασύρετε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὸ ἔρεβος τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς καταπατήσεως τῶν γνησίων καὶ ἀναγνωρισμένων δημοκρατικῶν θεσμῶν, οἱ ὁποῖοι σήμερον ἐνσαρκώνονται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γ. Παπανδρέου καὶ τῶν ἀξίων συνεργατῶν του.

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ζ. Π. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Σήμερον καὶ ὥραν 9 π.μ. ἀρχίζουν τὰ μαθήματα τῶν πρωτοετῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν τῆς Ζ.Π.Α.

Μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου προβλέπεται ἡ πτῶσις των
ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΧΥΣ Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΤΩΝ

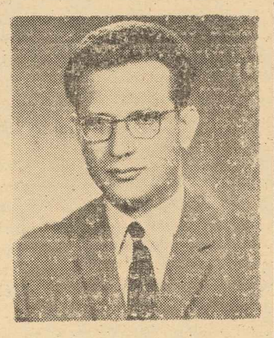

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΜΟΣ

Ἐκικλοφόρησε τὸ 3ον φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἠπειρωτικὸς Κόσμος», τὴν ὁποίαν ἐκδίδει ὁ φίλος καὶ πολίτευτής Ἰωαννίνων κ. Γεώργιος Κέμος.

Ὅπως καὶ εἰς τὰ προηγούμενά της ἔπεσι καὶ στὸ σημερινό της φύλλον ἡ ἀνωτέρω ἐφημερὶς διακρίνεται διὰ τὴν ἀγωνιστικότητά της καὶ τὴν πλουσίαν ὕλην πάνω στὰ Ἠπειρωτικὰ προβλήματα, περισσότερο δὲ διὰ τὴν πίστιν της πρὸς τὴν δημοκρατίαν καὶ τὸν ἐκφραστὴν αὐτῆς Γεώργιον Παπανδρέου.

Ὁ κ. Γεώργιος Κέμος εἶναι γνωστὸς διὰ τοὺς ἀγῶνας του ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἦτο ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Νεολαίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀνενδόπου ἀγῶνος καὶ μέλος τοῦ Κεντρικοῦ της Συμβουλίου.

Τόσον εἰς τὴν ἀγαπητήν μας συνάδελφον, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐκλεκτόν μας φίλον κ. Γεώργιον Κέμον εὐχόμεθα κάθε ἐπιτυχία εἰς τοὺς Δημοσιογραφικοὺς καὶ πολιτικοὺς των ἀγῶνας.

«Ψυχρολουσία» ἡ βοήθεια ἐκ μέρους τῶν Η. Π. Α.

ΑΝΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ ΑΙΝΕΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μία εἶναι πλέον ἡ διαπίστωσις: Συντόμως ἡ Κυβέρνησις τῶν ἀποσταπῶν θὰ ἀναπραπῇ καὶ θὰ σημειωθοῦν πολιτικαὶ ἐξελίξεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν ὡς κατάληξιν τὴν μόνην ὀρθὴν λύσιν, τὴν προσφυγὴν εἰς τὰς κάλπας.

● Τοῦτο προεξοφλοῦν καὶ οἱ «σύμμαχοι» τῶν ἀποσταπῶν, ΕΡΕ καὶ Προοδευτικοί, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν τὴν Κυβέρνησιν ὡς προσωρινήν.

● Ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ἀπαντῶν εἰς δηλώσεις τοῦ κ. Στεφανοπούλου ἐτόνισεν ὅτι: «Ὁ θρίαμβος θὰ ἐπαναληφθῇ εἰς πεῖσιμα τῆς προδοσίας».

● Ἐξ ἄλλου ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀναγγέλλονται τὰ νέα φορολογικὰ μέτρα, παιρὰ τὰς θριαμβολογίας τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐξασφαλίσεως «ἱκανοποιητικῆς» βοηθείας ἐκ μέρους τῶν ΗΠΑ.

● Εἶναι προφανές, καὶ τοῦτο ὁμολογεῖται καὶ ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν κύκλων, ὅτι ἡ βοήθεια αὐτὴ δὲν εἶναι παρὰ μόνον μία «ψυχρολουσία» τῆς Οὐάσιγκτων πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ αἰτήματα τῆς χώρας μας.

● Οἱ νέοι φόροι θὰ ἀποδώσουν 2.200 ἐκατομμύρια δρχ. κατὰ τὸ 1966. Οἱ ἀποσπάται τὴν βαρυτάτην αὐτὴν φορολογίαν ἐμφανίζουν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦ προσθέτου ἐσόδου ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα πρόκειται περὶ ἀφαιμάξεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

● Τοῦτο ἔχει προκαλέσει ἀναστάτωσιν τόσον μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων, ὅσον καὶ τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

● Σύσσωμοι αἱ παραγωγικαὶ τάξεις, ἔμποροι, ἐπαγγελματοβιοτέχναι καὶ οἱ βιαμήχανοι ἐκφράζουν τὴν ἀντίθεσίν τους διὰ τὰς νέας φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις, τὰς ὁποίας οἱ ἀποστάται προτίθενται νὰ ἐπιβάλουν.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου μας φύλλου)

Α. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐπαναλαμβάνω εἰς τὸν κ. Βαδαλούκαν. Ὅταν ἦταν γνωσταί, λοιπόν, αἱ συχναὶ συναντήσεις, αἱ ἐπαφαὶ τοῦ κ. Βαδαλούκα καὶ τοῦ κ. Βογιατζάκη, ἦτο φυσικὸν νὰ πεισθῇ κανεὶς περὶ ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἦτο διάχυτον εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, ὅτι δηλαδὴ θὰ μᾶς ἠκολούθει. Ἐγὼ πιστεύω ἀκραιδάντως, ὅτι ὁ κ. Βαδαλούκας ἐξεφράσθη ὑπὲρ τῆς θέσεώς μας, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Βαδαλούκας προέρχεται ἀπὸ τὴν δεξιάν, διότι ὑπηρετεῖ κατὰ καιροὺς κόμμα τάρχας τῶν Ἰωαννίνων, παρακαλῶ τὸν κ. Δερδεμέζην καὶ τὸν κ. Ἰωάννου νὰ εἰποῦν ἐὰν δὲν ὑπῆρξε κομματικὸν σπέλεχος των, μὲ ἀντιπαραχὴν οἰκηγορικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν προς αὐτοὺς κομματικὴν ὑποστήριξιν. Νὰ μᾶς εἴπῃ ἐπίσης, ἐὰν δὲν ἦτο εἰς τὸν κ. Μαρκεζίνην ὅπως ἡμῖν καὶ ἐγώ. Ἐγὼ ὁμως δὲν παριστῶ τὸν ἀνεξόδοτον τῆς Δημοκρατίας. Τὸν ὀψιμον, ὡς ἐκεῖνος ἀπροσοδοκήτως σήμερον ἐμφανίζεται.

Α. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ: Ὅσοι εἶναι τῆς ΕΡΕ, δὲν εἶναι μαχηταὶ τῆς Δημοκρατίας;

Α. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑφ. Δημ. Ἔργων). Διότι ὑπῆρξεν ὀψιμος μαχητὴς τῆς Δημοκρατίας.

Α. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ. Δὲν εἶναι μαχητὴς τῆς Δημοκρατίας;

Α. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑφ. Δημ. Ἔργων). Τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐχαράξαμεν καὶ ἡμεῖς ἀκαλουθοῦμεν. Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία εἶναι ἡ ἰδική μας Δημοκρατία, ὄχι ἡ ἰδική σας Δημοκρατία, τοῦ πεζοδρομίου καὶ τῆς ὀχλοκρατίας (Θόρυβος).

Χ. ΧΟΝΔΡΟΜΜΑΤΙΔΗΣ. Ὁ Λαός, διὰ τῆς ψήφου του, θὰ σᾶς θάψῃ.

Α. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑφ. Δημ. Ἔργων). Δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ εἴπω διὰ τὸν κ. Βαδαλούκαν.

(Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Κύριε Πρόεδρε ὁ κ. Ὑφυπουργὸς λέγει ἀναληθείας καὶ νὰ μὴ ἀπαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἠκούσατε μέχρι τώρας προσοχῆς.

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Δὲν ἀκούετε τι λέγει ὁ κ. Λιακόπουλος; Δὲν θὰ εἶμαι ἐγώ, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ σώσω τὸ ἀγλαμα τα. Εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν σεβασθῆτε τὸν κ. Ὑφυπουργόν. Δὲν μπορεῖ νὰ λέγῃ τοιαῦτα ἀκαταιοσύνητα πράγματα. Δι' τὰ ἄλλα περὶ κομματαρχῶν θὰ ἀπαντήσω μόλις μοῦ δοθῇ ὁ λόγος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δίδεται ἐδοθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Βαδαλούκαν νὰ ἀπαντήσῃ περὶ τῆς πολιτικῆς του τοποθετήσεως κατὰ τὸ παραλθὸν περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ κ. «Ὑπουργὸς». γνωριζόμεν εἰς τοῦτον ὅτι ὁ Διευθυντής μας κατὰ τὸ ἔτος 1954 κατηλθεν ὡς δημοτικὸς σύμβουλος εἰς τὸ δημοκρατικὸν ψηφοδέλτιον τοῦ ἀειμνήστου Σακκᾶ, τὸ 1958 ὑπεστήριξε καὶ εἰδικώτερον, ὑπεστήριξε τὸν κ. Δερδεμέζην, ὅστις τότε ἀνῆκεν εἰς τὴν δύναμίν της διὰ νὰ πολιτευθῇ ἐν συνεχείᾳ διὰ πρώτην φορὰν τὸ 1961 ὑπὸ τὸν κ. Μαρκεζίνη ὅπε καὶ ἀπέτυχεν.

Ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ συγκεκριμένως τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1962 διαφωνήσας μὲ τὸν κ. Μαρκεζίνην διὰ τὴν τηρητέαν ὑπ' αὐτοῦ πολιτικήν, προσεχώρησεν εἰς τὴν ΕΚ ὅπως ἔπραξαν καὶ πολλὰ ἐπίλεκτα στελέχη τῶν προοδευτικῶν, ὅπως οἱ κ.κ. Βασιλάτος, Ἀλιαβάνος, Μαυρολόπουλος κ. λπ. διαφωνήσαντες μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος. Αὐτὴ εἶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»———» »»——

))———» Εἰς τὴν 2αν σελίδα

Εἰς τὸν κάμπον τῆς Λαψίστης
ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ Η ΠΛΗΡΗΣ ΕΞΑΘΛΙΩΣΙΣ

Ἐρώτησις πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ βουλευτοῦ Ἰωαννίνων κ. Σπ. Βαδαλούκα

Ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Βαδαλούκα καταετέθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ κάτωθι ἐρώτησις:

«Ἐρωτῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν Γεωργίας πῶς σκέπτεται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ δράμα τῶν μικροκαλλιεργητῶν τοῦ ἀποξηραινθέντος ἕλους Λαψίστης, οἵτινες ἐκδιώκονται

ΣΤΗΛΗ του ΑΓΡΟΤΟΥ

Ο ΚΑΜΠΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τοῦ κ. Χρήστου Παπασταύρου-πρώην βουλευτοῦ Ἰωαννίνων-Θεσπρωτίας

Ὁ Κάμπος τῶν Ἰωαννίνων προβάλλεται ὡς χρονίζον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πρόβλημα καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς, πρόβλημα πολύμορφον, δύσκολον καὶ πολυέξοδον, χωρὶς νὰ ἐγγίζῃ εἰς τὸ πέρμα του, ἐνῶ ἐπεβάλλετο ἀπὸ πολλοὺς λόγους καὶ δημογραφικοὺς τῆς περιοχῆς, ποὺ ἀρχίζει νὰ ἐπιπρεάζεται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν καὶ ἀπὸ λόγους οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῶν κατοίκων 20 χωριῶν τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ὑποαπασκολοῦνται σὲ ἀντιοικονομικὲς καλλιέργειες μικρᾶς καὶ φτωχῆς ἀποδόσεως.

Εἰς τὸ ἀρχεῖον μου ἀνεῦρον ἕνα ὑπόμνημα Ἐπιτροπῆς ἀγῶνος ἀντιστραγγίσεως τοῦ «Βάλπου» Λαψίστης, ἀπὸ 20—4—1936. Τὸ ὑπογράφουν οἱ Ἐμμ. Μίσιος, Θ. Κοιράμπελας καὶ Α. Ζήκας. Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ ἀγών. Καὶ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ 1966. Πέρασαν 30 χρόνια. Καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ μόλις κατωρθώσαμε τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Λαψίστας καὶ τὴν ἀπαχέτευσιν διὰ τῆς σήραγγος πρὸς τὸν Καλαμᾶν

τοῦ χρυσοφιοῦ τῆς Πισμβώτιδος ποὺ λέγεται νερό. Ἀκόμη νὰ τὸ διοχετεύσαμεν ὅπον μεγάλο κάμπο τῶν Ἰωαννίνων.

Καθυστεροῦμεν τὰ βασικὰ ἔργα, τὰ ἀρδευτικά. Καὶ θὰ καθυστερήσουν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ ἂν ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ μὴ παράγοντες τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων δὲν ἀξιώσουν ἀπὸ τὸ Κράτος τὴν ἐπίσπευσίν των διὰ νὰ διοχετευθοῦν τὰ ἄφθονα νερὰ τῆς λίμνης καὶ στὴν ἀπώτερη γωνιὰ τῶν 70.000 στρεμμάτων του, ὡς φορεῖς γνωμιμότητος καὶ ἀφθονίας πρώτης ὕλης, ποὺ πρέπει νὰ δώσῃ ὁ κάμπος στὴ νέα μορφὴ οἰκονομίας τῆς περιοχῆς ποὺ τὴν προοιωνίζει ἡ ἀνάπτυξις, ἡ τοιχεῖα ἀνάπτυξις τῆς κτηνοτροφίας καὶ εἰδικώτερον τῆς ἀγελαδοτροφίας.

Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα εἰς τὶ θὰ ἠμπορῇ νὰ συντελέσῃ ἕνας κάμπος στὸ ὑψόμετρο τῶν Ἰωαννίνων, ποὺ ἡ ἀπ' αἰώνων καλλιέργειά του δὲν ἀποδίδει παρὰ ἐλάχιστο καλαμπόκι στὴν περιοχὴ τῆς Λαψίστας, χορτάρι ἄφθονο τὸν χειμῶνα στὴν περιοχὴ τῆς Λαγκάτσας ὡς τὰ χαμηλώματα τοῦ Μπιζανιοῦ καὶ ξερικὰ σπνὰ στὶς προσβάσεις τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν; Φτωχὴ ἀπόδοσις καὶ ἀντιοικονομικὴ ποὺ δὲν ἐξασφαλίζει οὔτε τὸ ψωμὶ τῶν ἀγροτῶν μας. Ἀκόμη καὶ σὲ ἐποχὴ ποὺ τὰ καιμποχώρια τῶν Ἰωαννίνων εἶχαν τὸ μισὸ πληθυσμὸ τοῦ σημερινοῦ. Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ τὴν ἀπάντησιν τὴν δίδουν τὰ νέα οἰκονομικὰ δεδομένα ποὺ ἀναπτύσσονται σὲ ὅλα τὰ προηγμένα οἰκονομικῶς κράτη ὅπως τὰ κράτη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἡ βιομηχανία τῆς πρώτης ὕλης στὴν πηγὴ τῆς στὸν τόπο τῆς παραγωγῆς. Γύρω ὕλη γιὰ τὴν περιοχὴ τῶν Ἰωαννίνων εἶναι αἱ κτηνοτροφαὶ εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιδεκτικὸς ὁ κάμπος. (Τριφύλλια, κριθή, ἀραβόσιτος κλπ) Ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀπόδοσι τῆς γῆς χρειάζεται τὸ πολύτιμο νερὸ τῆς λίμνης ποὺ διαρρέει ἀχρηστευμένο στὴν σήραγγα τῆς Βελτσίστας, ἐνῶ ἔπρεπε ἀπὸ χρόνια νὰ ποτίζῃ καὶ τὰς 70.000 στρέμματα τοῦ μεγάλου κάμπου Ἰωαννίνων. Ἡ καλλιέργεια τῶν κτηνοτροφῶν, αὐτομάτως μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀγελαδοτροφίαν καὶ ἡ ἀγελαδοτροφία εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γάλακτος, τροφῆς πολυτίμου διὰ τοὺς λαοὺς μὲ τὰ νέα σύγχρονα μέσα ἐπεξεργασίας αὐτοῦ, ποὺ θὰ μᾶς δίδει ἀπὸ τὸ 1966 τὸ μεγάλο Τυροκομεῖον τοῦ Μπισδουνίου. Ἐκτὸς τοῦ γάλακτος καὶ κρέας ἰδίαι Βόειον ποὺ εὑρεῖα του γίνεται χρῆσις εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου.

Ἡ καθυστέρησις τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων θὰ καταστήσῃ ἀτροφικὸν καὶ τὸ Τυροκομεῖον Μπισδουνίου δυναμικότητος ἐπεξεργασίας 20 περίπου τόννων γάλακτος ἡμερησίως. Διότι θὰ δυσκολεψῃ τὴν ἐκτροφὴν ἀγελάδων. Σήμερον εἰς τὸ λεκανοπέδιον τῶν Ἰωαννίνων ὑπάρχουν 1500—2000 ἐγχώριοι ἀγελάδες μικρᾶς ἀποδόσεως εἰς γάλα καὶ 200 μὲ 250 εὐρωπαϊκαὶ ἀποδόσεως 20—30 κιλῶν ἡμερησίως. Εἰς ταύτας θὰ προστεθοῦν ἑφέτος ἄλλαι 100 νέαι ἀγελάδες τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἡ ΑΤΕ παρεχώρησε μὲ ἄνεσιν οἰκονομικὴν 10000 δρ. ὡς τίμημα καὶ 8000 δραχμῶν δωρεὰν Κρατικὴ ἐπιχορήγησις καὶ παρὰ τοῦτο μὲ δισταγμὸν τὰς παραλαμβάνουν οἱ χωρικοί μας. Ὑπάρχει ἀπροθυμία ἐξ ἀδυναμίας συμπληρώσεώς των.

Καὶ αὐτὸ τὸ ὑπάρχον ἐλάχιστον δυναμικὸν εἰς ἀγελάδας, μὲ δυσκολίαν συγκρατοῦν. Ἡ ἀπόδοσίς του μικρὰ καὶ ἀνεπαρκής, θὰ προφοδοτήσῃ τὸ Τυροκομεῖον μὲ μικρὲς ποσότητες, ἴσως 3 τόννων ἡμερησίως κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους διότι κατὰ τὸ πρῶτον ἐνισχύεται ἀπὸ τὸ προβειο γάλα, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν. Τὸ πρόβλημα τοῦ κάμπου τῶν Ἰωαννίνων εἶναι ἡ ἀξιοποίησις τῆς γῆς του, τὴν ὁποίαν μόνον ἡ ἀρδευσις τοῦ κάμπου θὰ ἐπιλύσῃ. Πρὸς αὐτὴν πρέπει νὰ ρίξουν ὅλο τὸ βάρος οἱ πολιτικοὶ παράγοντες τῶν Ἰωαννίνων. Ἡ ἔκτασις τοῦ κάμπου δύναται ἄνετα νὰ συντηρήσῃ ἐκτὸς τῶν προβάτων 10000 ἀγελάδας ἐξευγενισμένης ράτσας μὲ μεγάλην ἀπόδοσιν, τὴν δὲ παραγωγὴν δύναται ἀνέτως νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ ἱδρυόμενον Τυροκομεῖον καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἰδιωτικὰ τοιαῦτα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀξιόλογα ἐκσυγχρονισθῆ.

Καὶ ἐπιβάλλεται νὰ τεθῆ εἰς τὴν πρώην σειρὰν τῶν ἐκτελεστέων ἔργων, ἀμέσου καὶ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης διὰ νὰ ἀποβῆ ὁ κάμπος πηγὴ ἐργασίας καὶ πλούτου ἀνεκτιμήτου διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀναπτυσσομένην βιομηχανίαν γάλακτος καὶ τὴν παραγωγὴν ποτιστικοῦ καπνοῦ καὶ διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν 20 χωριῶν του, ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως. τὸ ὁποῖον περιέργως δὲν ἔλαβε τὴν ἔκτασιν τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς ἐρημώσεως ποὺ ἔλαβεν εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ ἡμιορεινὴν Ἤπειρον.

ΧΡ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

«ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ»
ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ 10
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ.	100
ΝΟΜ. ΠΡΟΣΩΠΩΝ	200
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΜΑΡΚΑ	30
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	10

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ:
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΒΑΡΑΔΙΝΗΣ

Συνοικισμὸς Ἀμπελοκήπων 25
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΕΛΕΥΘ. ΤΖΑΛΛΑΣ

Λ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ 1
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ:
ΚΩΝ. ΒΑΡΑΔΙΝΗΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὁ ἄνθρωπος στὴν πρωτόγονη μορφή του, δὲν διέφερε ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα. Ὅλη του ἡ δράσις ἀπέβλεπε σ ἕνα σκοπό: νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἔνστικτα καὶ νὰ κορέσῃ τὶς ἐπιθυμίες του. Προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ χάρη, κυρίως σὲ τυχαῖα περιστατικά, βελτίωσε ἐλάχιστα τὴ ζωή του, μὲ τὴ χρησιμοποίηση ὀρισμένων ἁπλῶν μέσων καὶ τρόπων.

Πέρασαν ἔτη, πάρα πολλὰ χρόνια ὥσπου ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ σκέπτεται καὶ νὰ πιοβάλῃ τὴ λογικὴ ὡς μέσον γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς ζῶς.

Ἐνῶ πρῶτα οἱ ἐνέργειές του κατευθύνονταν ἀπὸ τὰ ἔνστικτα, τώρα διακρίνει κανένας κάποια σκοπιμότητα καὶ ἀκολουθία στὶς πράξεις του σέ βαθμό, βέβαια ἀνεπαίσθητο.

Χρειάστηκαν ἀπὸ τότε πολλοὶ αἰῶνες, γιὰ νὰ φτάσῃ ὁ ἄνθρωπος στὸ σημεῖο νὰ κυριαρχήσῃ τῶν ἐνστίκτων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν του καὶ νὰ κάνῃ χρὴ σῃ πάντοτε καὶ κατὰ τρόπο ὀρθὸν τὴ λογικὴ στὴν λύση τῶν παρουσιαζομένων κάθε φορὰ προβλημάτων.

Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπινου γένους, δὲν ὑπῆρξεν ὁμοιοι, οὔτε κατὰ τύπους οὔτε κατὰ φυλή. Ἄλλες φυλὲς προχώρησαν πιὸ γρήγορα καὶ πιὸ δημιουργικά. Ἄλλες πάλι, καθυστέρησαν ἢ καὶ χάθηκαν μέσα στὰ βάθη τῶν αἰώνων χωρὶς νὰ παρουσιάσουν καμμιὰ ἀξιόλογη δημιουργία.

Γεννιέται ἀπὸ τὰ παραπάνω τὸ ἐρώτημα: Τὶ μεσολάβησε, ὥστε λίγοι λαοὶ νὰ διακριθοῦν καὶ νὰ ἀναπτύξουν πολιτισμὸν καὶ νὰ συντελέσουν στὴ διαμόρφωση τῆς σημερινῆς πραγματικότητας;

Πράγματι τὸ πρόβλημα αὐτὸ ὑπάρχει, ἀφοῦ βλέπουμε ὅτι ὁπὸ τὶς τόσες φυλές, ποὺ κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ, λίγες διακρίθηκαν, διέπρεψαν καὶ διεδραμάτησαν ρόλο ἀποφασιστικὸ γιὰ τὴ διαμόρφωση τοῦ σημερινοῦ κόσμου.

Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ μιὰ καὶ μόνη εἶναι ἡ ἀπάντηση: Ὅτι προέβδευσαν οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ καλλιέργησαν τὸ πνεῦμα. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παράγοντες ποὺ συντελοῦν στὴν ὡρίμανση τῶν λαῶν: μορφολογία ἐδάφους, κλιματολογικὲς συνθῆκες, φυλετικὴ κατωγωγή, ψυχικὴ δομὴ κ.λ.π. Αὐτοὶ ὅμως, εἶναι δευτερεύοντες λόγοι. Κύριος καὶ ἀναμφισβήτητος λόγος γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ πρόοδο τῶν λαῶν, εἶναι ἡ Παιδεία.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἔθεσε στὴν ὑπηρεσία του τὸ πνεῦμα, ἔβηκε τὸν ὀρθὸ καὶ βέβαιο δράμο γιὰ τὴν πρόοδο. Ἄφθονα ἦταν τὰ πρῶτα χρόνια τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ καὶ στὴ ξηρὰ καὶ στὴ θάλασσα. Ὅμως ἔμεναν ἀνεκμετάλλευτα. Ἡ ὕλη γιὰ νὰ μορφοποιηθῆ χρειάζεται ἐνέργεια, ποὺ μόνο τὸ πνεῦμα εἶναι σέ θέση νὰ κατευθύνῃ.

Αὐτὸ συνέβηκε στοὺς λαοὺς ποὺ ἔγιναν πρωτοπόροι καὶ θεμελιωτὲς τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ. Στράφηκαν πρὸς τὸ πνεῦμα. Καλλιέργησαν τὸ πνευματικὸ καὶ δυναμικὸ καὶ ὕψωσαν ὡς σύμβολο τὸ ἀξίωμα: Παιδεία.

Προκειμένου γιὰ τὸν Ἕλληνικὸ λαό, ἔχουμε νὰ προσθέσουμε τὰ ἑξῆς: Εἶναι παραδεκτὸ, ὅτι τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς φυλῆς μας εἶναι ἡ ἐξυπνάδα καὶ ἡ δραστηριότητα. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἦταν ἀρκετὰ γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὸ ἀθάνατο ἑλληνικὸ θαῦμα, τὸν ἀρχαῖο μας πολιτισμό, τὸν μοναδικὸ σέ ὅλον τὸν κόσμο. Χρειάστηκε καὶ κάτι ἄλλο. Χρειάστηκε ἡ Παιδεία, ἡ καλλιέργεια τῶν γραμμάτων, ἡ μόρφωση.

Αὐτὸ τὸ ἔδωσαν οἱ μεγάλοι ἀρχαῖοι σοφοί, ποιητές, τραγῳδοὶ καὶ ἄλλοι ἀθάνατοι καλλιτέχνες.

Μέ τὴν ἐμφάνιση τῶν μεγάλων αὐτῶν φυσιογνωμιῶν ἄλλαξε ὁ ρυθμὸς τῆς πορείας τοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν ἐξέλιξη καὶ τὸν πολιτισμό.

Καὶ ἡ ἀρχὴ ἔγινε ἀπὸ τὸν μεγάλο ποιητὴ Ὅμηρο. Μέ τὰ ποιήματά του μορφώνει καὶ παιδεύει τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ τὸ ἐθνικὸ μεγαλεῖο.

Μετὰ ἀπ' αὐτὸν, οἱ μεγάλοι λυρικοὶ ποιητὲς οἱ δραματουργοί, οἱ ἱστοριογράφοι, οἱ προσωκρατικοί, οἱ σοφιστὲς καὶ οἱ μεγάλοι φιλόσοφοι καὶ παιδαγωγοὶ (Σωκράτης, Πλάτων, Ἀριστοτέλης) ὁλοκλήρωσαν τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀνέβασαν αὐτὸν στὴν ἀνώτερη βαθμίδα τῆς ἀξιολογικῆς κλίμακος.

Νὰ, ἡ μεγάλη ἀξία τῆς παιδείας γιὰ τὴν πρόοδο καὶ ἐξέλιξη ἑνὸς λαοῦ.

Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν ὑποδομὴ καὶ τὸ βάθρο κάθε ἄλλου δημιουργήματος. Ἀποτελεῖ τὴ μόνη ἀσφαλῶς προϋπάθεση γιὰ τὴ μελλοντικὴ εὐημερία καὶ πρωτοποριακὴ θέση ἑνὸς Ἔθνους στὸν παγκόσμιο στίβο.

Ὅσοι ἀντιλήφθηκαν αὐτὸ ἐγκαίρως, σήμερα βρίσκονται σέ ἐπίζηλη θέση καὶ ἀπολαμβάνουν τὶς σύγχρονες ἀνέσεις τῆς ζωῆς. Ὅσοι, ἀπεναντίας, σὰν καὶ μᾶς, δὲν ἔδωσαν τὴν πρέπουσα σημασία καὶ δὲν σημαδοστόλησαν σωστὰ τὸν παράγοντα «Παιδεία» γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐξέλιξη, ἔμειναν οὐραγοὶ καὶ φέρουν τὴν πινακίδα μὲ τὴν προσβλητικὴ λέξη: «Ὑποανάπτυκτοι».

Ἁρμόζει, ὅμως γιὰ τὴ χώρα μας, μὲ τὴν τόσο πλούσια πνευματικὴ παράδοση ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτός; Νομίζω ὅτι, ἂν μέχρι σήμερα τὸν ἀνεχτήκαμε, γιατὶ εἶναι μιὰ πραγματικότητα, ἀπ' ἐδῶ καὶ στὸ ἑξῆς πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ τὸν ἀποβάλουμε. Καὶ θὰ τὸ πετύχουμε, ἀσφαλῶς, ἂν ρίξουμε ὅλο τὸ βάρος τῶν προσπαθειῶν μας στὴν ἀνάπτυξη τῆς Παιδείας. Ὁ λαὸς μας πρέπει ν' ἀνεβῇ πνευματικὰ, νὰ καλλιεργηθῆ ψυχικὰ καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐθνικὴ του ἔπαρση, ἡ ὁποία τόσο ἔχει καταρρακωθῆ.

Σέ αὐτὸν ἀκριβῶς, τὸ σκοπὸ ἀποβλέπει ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση: Νὰ ὁδηγήσῃ τὴ χώρα στὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐξέλιξη στὴν εὐημερία καὶ τὴν πολιτικὴ ἄνοδο τοῦ λαοῦ.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἀνάγκη. Συνεπῶς, οἱ ὑπονομευτὲς αὐτῆς ἐπιτελοῦν ἔργο ἀντεθνικό.

Τ.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ))——»

))——» Ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ναι ἡ σύγκρουση πολιτικὴ ἱστορία τοῦ Διευθυντοῦ μας, τὴν ὁποίαν ἐνόμισε, ὅτι δύναται νὰ ἐκμεταλλευθῆ ὁ κ. Λιακόπουλος πιστεύων προφανῶς εἰς κακοβούλους πληροφορίας τοῦ γνωστοῦ ἀποστάτου.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφ. Πρ. Κυβερν.). Θὰ σᾶς δώσω μίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐντιμότητος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κ. Βαβαλούκα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν θὰ συναγάγετε τὰ συμπεράσματά σας δι' ὅσα συνέβησαν καὶ συμβαίνουν εἰς τὴν αἴθουσαν μὲ τὰς συκοφαντίας τῶν συναδέλφων τῆς ΕΙΚ. Κύριε Βαβαλούκα; πόπε μὲ εἴδατε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βογιατζάκη;

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Θὰ σᾶς ἀντιστρέψω τὴν ἐρώτησιν. Ἐπήγατε καὶ ἢ ὄχι;

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφ. Πρ. Κυβερνήσεως). Ἐγὼ ἐπῆγα. Νὰ μοῦ εἴπητε τὸν χρόνον.

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Συνῆν τήθημεν καὶ ἢ ὄχι;

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφ. Πρ. Κυβερν.). Ναὶ λέγω. Ἐρωτῶ χρονικῶς νὰ μοῦ εἴπητε.

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἴπω ἡμερομηνίαν.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφ. Πρ. Κυβερν.). Μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου; Μὲ συναντήσατε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βογιατζάκη, ὅταν κατὰ τὴν ἄψιν τῶν συναδέλφων τῆς ΕΙΚ ἔρρεε τὸ χρυσάφι εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν διὰ τὴν ἐξαγορὰν βουλευτῶν!! Πράγματι ἐπῆγα...

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου. (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφ. Πρ. Κυβερν.). Παρακαλῶ. Διότι εἴσθε ἄτιμος ἄνθρωπος... (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφήσετε ἥσυχον νὰ τελειώσω.

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Νὰ ἀνακαλέσετε.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφ. Πρ. Κυβερν.). Δὲν θὰ ἀνακαλέσω τίποτε. (Θόρυβος κωδωνοκρουσίαι).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριε Ὑπουργὲ, παρακαλῶ νὰ δώσετε ἐξηγήσεις καὶ γενναῖον εἶναι νὰ ἀνακαλέσετε.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφυπ. Πρ. Κυβερν.). Καὶ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην... (Θόρυβος, φωναὶ ἐκ τῆς ΕΙΚ., κωδωνοκρουσίαι)... Νὰ μάθετε νὰ σέβεσθε τοὺς συναδέλφους σας!!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλῶ θερμότατα, κ. Ὑπουργὲ, νὰ δώσετε μίαν ἐξήγησιν.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφυπ. Πρ. Κυβερν.). Ἐδῶ ὑπῆρξεν ἐναντίον μου ὑπαινιγμός, διότι μὲ συνήντησεν εἰς ἕνα γραφεῖον, ὡσάν νὰ εἶχε χολέρα τὸ γραφεῖον καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ πάω, ἐνῶ ἐπῆγε καὶ ὁ ἴδιος. Καὶ λέγω, ὅτι ἐπῆγα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βογιατζάκη, εἰς ἐπιχειρ. ποὺ κατὰ τὴν ἄποψιν τῶν κκ. συναδέλφων ἔρρεε τὸ χρυσάφι εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, ὰ νὰ προεξοφλήσω γραμμάτιον 12.000 δραχ. Καὶ δύνασθε νὰ πᾶτε αὔριον εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ἐξακριβώσετε ἐὰν αὐτὰ ποὺ σᾶς λέγω εἶναι σωστά. Ἂν δὲν εἶναι ὀρθὰ ἐγὼ δηλῶ, ὅτι θὰ παραιτηθῶ καὶ ἀπὸ βουλευτής. Εἶναι ὅμως καὶ ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσῃ ὁ κ. Βαβαλούκας.

Καὶ ἐγὼ ἔχω ἀπόδειξιν διατὶ ἐπῆγα ἐνῶ σεῖς δὲν ἔχετε ἀπόδειξιν, διατὶ ἐπήγοιτε;

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ἀπολύπτως, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἔληξε τὸ ζήτημα κ. Βαβαλούκα.

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Ἔληξε δι' ἐμένα, κ. Πρόεδρε;

Ἐδῶ ὁ κ. Ὑπουργὸς μὲ εἶπεν ἄτιμον καὶ δὲν ἀνεκάλεσεν. Ἐγὼ, ὡς Ὑπουργόν, τὸν καταγγέλλω ΔΙΣ ΑΤΙΜΟΝ. Διότι ἀντὶ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ νὰ εἴπῃ κ. Βαβαλούκα εὑρέθην εἰς τὸν κ. Βογιατζάκην, ἀλλὰ ἐπῆγα διὰ νὰ ἐξοφλήσω ἕνα γραμμάτιον, ἄρχεται μὲ τὴν φράσιν: ἄτιμος. Διατί; Τὶ εἶπα κ. Πρόεδρε;

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφυπ. Πρ. Κυβερν.). Εἶπες, ὅτι ἤμουν μὲ τὸν Ταμίαν... (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριε Μπακόπουλε, παρακαλῶ νὰ βοηθήσετε εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Καὶ συνέχεια: Παρέμεινα ἐπὶ ἕνα τέταρτον, συνωμίλησα μὲ τὸν κ. Βογιατζάκην καὶ ἐξερχόμενος εἶδα καὶ τὸν κ. Γεωργίου, ὁ ὁποῖος συνδιελέγετο μὲ τὸν προσωπικὸν ταμίαν τοῦ κ. Βογιατζάκη καὶ κατήλθομεν μαζί. Δὲν νομίζω ὅτι ὁ κ. Γεωργίου θίγεται ἀπὸ αὐτό, διότι ἂν ἤθελα, κ. Πρόεδρε, θὰ τὸν κατηγόρουν εὐθέως. Ἄλλωστε καὶ ὁ κ. Λιακόπουλος εἶπεν ὅτι δὲν μὲ παρακινεῖ ἡ Ἀριστερὰ ἀφοῦ ἀνέφερεν ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν Δεξιάν εἶμαι ἐθνικόφρων.

Κύριε Πρόεδρε, ἐγὼ ἀνέφερα ὡρισμένα γεγονότα. Ἐὰν ὁ κ. Γεωργίου ἔχει μύγα, ὅπως λέγουν εἰς τὸν τόπον μου καὶ φοβᾶται, τότε δὲν πταίω ἐγώ. Κύριε Πρόεδρε, τὸ δηλώνω, ὅτι ἐγὼ δὲν εἶχα κομμίαν πρόθεσιν νὰ θίξω τὸν κ. Γεωργίου Ἀπλῶς ἀνέφερα ἕν γεγονὸς εἰς τὰς λεπτομερείας του. Διατί, λοιπόν, πρὶν μοῦ ζητήσῃ τὴν διευκρίνησιν αὐτὴν μὲ ἀποκαλεῖ ἄτιμον;

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφυπ. Πρ. Κυβερν.). Ἀδικεῖ τὴν νοημοσύνην του ὁ κ. συνάδελφος, ὅταν λέγει ὅτι δὲν ἤθελε νὰ μὲ θίξῃ, ἀλλὰ προσθέτει ὅτι μὲ βρῆκε ἐκεῖ νὰ συνομιλῶ μὲ τὸν ταμίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτὰ ποὺ εἶπε δι' ἐμὲ εἶναι ἄτιμα. (Θόρυβος).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριε Ὑφυπουργὲ τῆς Προεδρίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις εἰς αὐτὸν τὸν τόνον. Παρακαλῶ παρὰ πολὺ νὰ ἀνακαλέσητε.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφυπ. Πρ. Κυβερν.). Τὶ ἐξηγήσεις ἔδωσεν ὅταν λέγῃ «ἂν ἔχω μύγα»; Ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτόν, λέγει, τὸν ἐκάλεσαν, ἐμὲ νὰ δὲν μὲ ἐκάλεσε κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριε Βαβαλούκα ὁ κ. Ὑπουργὸς παρέχει πλήρη ἐξήγησιν.

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Κύριε Πρόεδρε, ἐγὼ ἐδήλωσα, ὅτι δὲν εἶχα τὴν πρόθεσιν νὰ θίξω τὸν κ. Γεωργίου. Πρέπει ὅμως νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν φράσιν τὴν ὁποίαν εἶπε.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφυπ. Πρ. Κυβερνήσεως). Ἀρνεῖσθε τὸν ὑπαινιγμόν;

Σ. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑΣ. Μάλιστα.

Τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ὑφυπ. Πρ. Κυβερν.). Τότε ἐν τάξει.

Αὐτὰ ἐλέχθησαν καὶ ὁ λαός, ἂς συναγάγῃ τὰ συμπεράσματά του ποὺ εὑρίσκεται ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια.

ΠΕΝΘΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΑΜΑΓΚΑΣ

Ἀπέθανε τὴν 7ην Δεκεμβρίου εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς τὴν 8ην Δεκεμβρίου εἰς Ἰωάννινα ὁ ἐκλεκτὸς Γιαννιώτης ἐπιστήμων καὶ λογοτέχνης Δημήτριος Σπ. Σαλαμάγκας.

Τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλιπόντος παρηκολούθησεν ὁλόκληρος ὁ πνευματικὸς κόσμος τῆς πόλεως καὶ μεγάλη μερὶς τοῦ λαοῦ πῶν Ἰωαννίνων παρὰ τοῦ ὁποίου ἐξετιμᾶτο καὶ ἠγαπᾶτο.

Κατατέθησαν πολυάριθμοι στέφανοι εἰς τὴν σορόν του καὶ ἐξεφώνησαν ἐπικήδειους λόγους οἱ κ.κ. Σπύρος Καπσαδήμας, Κ. Φρόντζος, Λουκᾶς, Τ. Σιωμόπουλος, Φαρμάκης, Δ. Κόκκινος, Ν. Τζαλολῖνος, Ι. Νικολαΐδης, Π. Πασχάλης καὶ ἄλλοι.

Ἡ ἐφημερὶς μας ἀπευθύνει τὰ πλέον θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀλησμονήτου Τάκη Σαλαμάγκα.

ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

Εἰδήσεις

ΤΟΠΙΚΑΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 6.— Διεξήχθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Λέσχης Ἰωαννίνων. Ἐξελέγησαν οἱ